

[Erhard Jakobsen.]

gejstring i stemmen hos nogen af dem, der taler for forslagene, er der intet underligt i. Der er jo intet parti, der her kan sige: se, hvad vi sagde, her er et stykke politik, som vi kan lide det. Men der er ikke tvivl om, at ude i dansk erhvervsliv er der en fornemelse af, at medmindre et stort flertal i folketinget gennemfører det her, så er dansk økonomi ganske simpelt ude at svømme.

Det er ikke et forslag, der har store konsekvenser. Derfor er de voldsomme angreb også ganske ved siden af. Men vi, der står som ansvarlige for det, ved også, at det har ikke de store virkninger. Fra centrum-demokratisk side har vi ikke lagt skjul på, at vi mener, det er sidste gang, man skal lave sådan noget. Det er ikke en god foranstaltning, og den må ikke laves én gang til. Hvis vi til efteråret kommer til at stå i en lignende situation, må man komme med andre ting. Vi har for vort vedkommende peget på en række andre ting, og det må frem i debatten igen, men om partiets holdning ved denne afstemning såvel i relation til det foreliggende forslag som til de forskellige ændringsforslag, der går i modsat retning, skal der selvfølgelig ikke være nogen tvivl.

Wilhelm (VS):

Dette er som bekendt en af udløberne af septemberforliget, hvor man aftalte noget i den retning, men ikke aftalte, hvordan det skulle foregå. Om det, man er nået frem til, er det, man kalder en blød landing, ved jeg ikke, men blødt er det i hvert fald, fuldstændig blødt!

Når hr. Auken siger, at mindretallene ikke har holdt sig til det konkrete forslag, men har benyttet lejligheden til en mere generel diskussion om krisen, så viser det blot, at hr. Auken i sin læsning ikke er nået frem til mere end de to første mindretalsudtalelser i betænkningen her, for det gælder ikke for den tredje og den fjerde.

Vi argumenterer, som vi gjorde ved første behandling, imod dette lovforslag med, at der er tale om et utilsløret arbejds købertilskud, at det end ikke på nogen måde er sandsynliggjort — og det er heller ikke sket under udvalgsarbejdet — at tilskuddet vil dæmpe priserne endsige stimulere beskæftigelsen, at erfaringerne med et tilsvarende

milliardtilskud til kapitalen i foråret 1974 er de dårligst tænkelige, og at udviklingen siden i øvrigt har vist, at priserne er steget trods tvangsindgreb og trods lønstop.

Det er på den baggrund, at vi om et nyt milliardtilskud, der i sidste ende skal betales af skatteyderne, og det vil fortrinsvis sige lønarbejderne, mener, at det klart og tydeligt er imod lønarbejdernes interesser, og derfor anbefaler vi det til forkastelse.

Jeg har sagt mere om det ved første behandling og skal ikke gentage det, men blot alligevel igen påpege, at det har været aldeles ødelæggende for lønmodtagernes og lønarbejdernes mobilisering imod den slags arbejdsgivertilskud her, når LO i stedet for at tale om, hvad det drejede sig om, begyndte at vise muskler på, at man ikke måtte lave nogen indgreb, som de på forhånd vidste der ikke blev tale om. Man har afsپoret enhver mulighed for mobilisering ved at dreje det over i den gade, hvor man vidste det ikke blev aktuelt.

Om ændringsforslagene skal jeg først sige, at vi står som de eneste, der ikke anbefaler nr. 5. Det skyldes ganske enkelt, at da det blev stillet, et par minutter før betænkningen blev afgivet, fremgik det ikke særlig klart, hvad der lå i nr. 5. Der kom bare et paragrafnnummer ind. Efter at vi har kigget på det, kan vi meddele, at vi stemmer for ændringsforslag nr. 5 stillet af ministeren.

Med hensyn til nr. 1, som vi selv tog initiativ til — jeg omtalte det ved første behandling — og som vi, nu hvor det er stillet som et konkret ændringsforslag, har fået SF som medstiller af, er baggrunden den, at vi ved første behandling ikke kunne få svar på, hvordan ministeren ville administrere bestemmelsen i § 2, stk. 2, om disse kommunale virksomheder, der alligevel kunne modtage godtgørelsen. Det fik vi under udvalgsarbejdet. Vi fik en klar og tydelig tilkendegivelse af, at rengøring og den slags ting ikke ville modtage godtgørelsen. Herefter må vi konkludere — og det er ikke blevet modsagt og kan ikke modsiges af nogen — at man i så fald stiller dem, der er ansat på disse vilkår, konkurrencemæssigt dårligere i forhold til de store private rengørings-selskaber. Man giver altså disse selskaber en favorstilling i forhold til offentligt ansat rengøringspersonale.